

lundborg (Krabbe) — fremdeles, at det hele ikke maatte koste mere end 6 Mill. Kr., og endelig, hvilke Fremgangsmaader der skulde bruges for at gøre det, som man ikke da kunde gøre, nemlig fremsætte den endelige Plan. Altsaa, hvad der i det Øjeblik kunde slaas fast, det slog man fast, og man banede Vejen for de fremtidige Afgørelser i det Omfang, hvori det var muligt. Den Vej er senere nøje fulgt. Det tredie, man slog fast — eller gav Anvisning paa fremtidig Løsning af, fordi man ikke kunde slaa det fast nu —, var, at Fordelingen af den forudsatte Sum paa de Aar, hvori Byggeforetagendet skulde vare, skulde ske paa de aarlige Finanslove. Altsaa, man slog fast, hvad der den Gang kunde slaas fast. Og man sagde for Fremtidens Vedkommende: der er Vejen, baade med Hensyn til Projektet og med Hensyn til Afgørelsen af, hvor hurtigt vi skulle gennemføre det, hvor meget der hvert Aar skal bruges. Saa blev altsaa Vejen fulgt, og saa kom Projekterne frem, og nu staa vi over for den Beslutning, som det forbedtes Rigsdagen at tage med Hensyn til disse Projekter. Vil man nu holde sig til, hvad man den Gang vedtog, mine Herrer, er jeg for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at man maa stille sig saaledes overfor disse Projekter, at man ganske sikkert ikke er bunden til, hvad Regeringen har foreslaaet, fordi det er foreslaaet af Regeringen, og i og for sig heller ikke bunden til det, som den nedsatte Kommission og de efter dens Anbefaling paafulgte Bearbejdelser have fremhævet som det eller de bedste, men man er, mine Herrer, naar man vil være loyal over for Loven af 1903, over for den Villie, som da raadede, bunden til det Materiale, som nu foreligger, og bør kunne paapege ud af det, hvad det da er, man vil have, saafremt i alt Fald der blandt alt dette er noget, der opfylder de Vilkaar, som man stillede i Loven af 1903, med Hensyn til, hvad der skulde rummes indenfor Slottet, og hvad det maatte koste. Kun hvis der ikke blandt alt det nu foreliggende Materiale, dels det ældre, dels det, som ad den af Kommissionen anviste Vej er skaffet til Veje, findes noget, som opfylder Lovens Betingelser, først da mener jeg, er man, naar man stiller sig paa Lovens Grund og loyalt vil opfylde dens Løfter, berettiget til at sige Pas, til at gøre det, som de Herrer nu ville: Gøre det hele om. Men det er jo det ejendommelige ved den Kritik, de Herrer her have opstillet, den Modstand, der rejses mod det foreliggende Forslag, at den er saa

uendelig gold og ufrugtbar. Det er Kritik, men ogsaa kun Kritik. Jeg kunde fristes til at bruge et Udtryk af min Forgænger paa denne Plads (C. Hage), der en Gang talte om den kritikløse Kritik. Man har med stor Omhu vogtet sig for at pege paa noget som helst positivt og er nøjedes med at rive ned paa det, andre have bygget op. Der foreligger, mine Herrer, i det mindste 63 Forsøg paa at løse Spørgsmaalet om Christiansborg Slots Genopførelse. 32 skyldes den Kommission, der blev nedsat i Henhold til Loven af 1887, 28 kom frem under den Konkurrence, der blev udskreven i Henhold til den sidst vedtagne Lov. Efter at Forslaget er forelagt her for Rigsdagen, er der yderligere kommet 3 til, hvoraf i alt Fald de 2 have været tilstillede Udvalget og vist ogsaa ere blevne omdelte til alle os andre, det ene fra Professor Klein, det andet fra Arkitekt Jensen-Klint. Det tredie, jeg tænker paa, er Professor Albert Jensens, som var udstillet paa Charlottenborg i Efteraaret. Altsaa, der er i det mindste 63 Projekter, men til Trods for denne Rigdom have de Herrer, som nu gøre alt for at kritisere det forelagte Projekt sønder og sammen, ikke peget paa et eneste af disse og sagt: ja, der er et, som er om ikke fuldkomment saa dog bedre, der er et, som vi kunne slutte os til. Og dette er saa meget mere karakteristisk, særlig for det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard), som den Fordring, han nu ligesom ved første Behandling atter og atter vender tilbage til, som han ikke ser opfyldt i det foreliggende Forslag, hvad der for ham er Hovedsagen til at anbefale det til Forkastelse, nemlig den, at Kongeslot og Rigsdagsbygning bør placeres i to udvortes som indvortes adskilte Bygninger, jo efter hans egne Udtalelser i Formiddagsmødet er opfyldt af et af de andre Projekter, og det ikke en Gang et af de 32 fra den gamle Tid, ja ikke en Gang behøver han at ty til noget af dem, som den sidste Kommission ikke har præmieret eller kun givet en ringere Præmie, nej, han kan holde sig til og har holdt sig til et af de tre, som Kommissionen havde tilkendt 1ste Præmie, og derfor ogsaa et af dem, som har været Genstand for nærmere Udarbejdelse, nemlig til Arkitekt Clemmensens sidste Projekt. Derom udtalte jo det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) udtrykkeligt, at dette Projekt have de to relativt selvstændige Bygninger i et Komplex. Men naar det ærede Medlem har den Anskuelse, hvorfor har han